

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המלך

פרשת ויקרא

אור

הקרבן והתפילה עיקרן עבודה שבלב

ויקרא פרק א (א) ויקרא אל משה וידבר יקוק אליו מאהל מועד לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מקרב קרבן ליקוק מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: (ט) וכו' עלה אשה ריח ניחוח ליקוק: (י) ואם מן הצאן קרבנו מן העזים וכו' (יג) וכו' אשה ריח ניחוח ליקוק: (יד) ואם מן העוף עלה קרבנו ליקוק והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: (יז) וכו' אשה ריח ניחוח ליקוק: ויקרא פרק ב (א) ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליקוק סלת יחיה קרבנו וכו' (ב) וכו' אשה ריח ניחוח ליקוק: (יא) כל המנחה אשר תקריבו ליקוק לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו מן קרבנו אשה ליקוק:

שאלות בפרשה:

א: יש לשאול כמה שאלות בפרשה, כיצד חז"ל דרשו אל"ף של ויקרא זעירא מפני שמה הקטין אותה ועי"ז נשאר דיו ומרחו על פניו ועי"ז קרנו פניו, מה ביאור העניין וכי ע"י מעט דיו קורנים הפנים: **ב:** ועוד יש לשאול מהו הלשון "אדם" כי יקריב ולא נאמר איש, ולמרות שכבר רש"י הביא דרש חז"ל בזה לרמז לאדה"ר שכל המביא קרבן צריך שיהיה בדומה לאדה"ר שלא הביא מן הגזל, אך אפ"ל עוד כדלקמן: **ג:** עוד יש לדקדק מהו הלשון "מכם" שהוא לכאורה לשון מיותר: **ד:** עוד צריך להבין שלפי המתבאר בפסוקים הנ"ל יש המביא קרבן מבקר ויש מצאן ויש מעוף ויש מסולת ועל כולם מסיים הפסוק ריח ניחוח לה' כיצד יתכן להשוות אדם שמביא עגל בכמה אלפים לאדם שמביא קרבן בשקל או שני שקלים: **ה:** עוד כתבה התורה שאסור לעשות את הקרבן חמץ כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו, והרי כתב בסדר רב עמרם גאון סדר מעמדות ותאני בר קפרא, אלו היה נותן בתוכה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחו, וא"כ אדרבא הוא כבוד השכינה: **ו:** גם צריך להבין מה השייכות דבש לחמץ עד שהתורה כורכת אותן יחד ומואסת בהן הרי לא מדובר על פסח אלא כל השנה: **ז:** עוד הקשו המפרשים מדוע התורה לא התירה להביא קורבנות גם מחיות ורק מבהמות ועופות: **ח:** עוד קשה מדוע בקרבן המנחה פ"ב פסוק א' כתוב ונפש כי תקריב מה שלא כתב בשום קרבן?

המצב בעולם:

בטרם נחל את דברנו על הפרשה עלינו להתבונן במתחולל בעולם כולו בתקופה זו כיצד מגיפת הקורונה פוגעת בכל העולם בבריאות מאות אלפים חלו במחלה וכל העולם עם כל הטכנולוגיה והמדע מרימים ידים וחוסר אונים ואלפים מתים בכל יום ואין לאל ידם להושיע ולהושיט עזרה, ובנוסף לכך כל העסקים וגם אולמות לשמחות ומסעדות נסגרים, כל הכלכלה קורסת כל התחבורה ושדות התעופה מושבתים, וגם כולם מסתגרים בביתם מפני הלא ידוע ופחד וחלחלה שורר בעולם, ולמרות שיש אשר מראים כאילו מצבם אולי משתפר אינם אלא משקרים בשביל לנסות להציל את הכלכלה אך האמת תתפח על פניהם, ולצערנו הגדול אפילו בתי מדרשות ובתי כנסיות נסגרים לא ניתן לעשות שיעורי תורה דבר שלא היה כמותו, והדבר מחייב לעורר חשבון נפש מה השם שואל ורוצה מאיתנו שהגענו למצב כזה, אחרי שקרש ההצלה היחיד שמסור בידנו כי בכל עת צרה מתכנסים בבתי מדרשות ובתי כנסיות לזעוק ולהתפלל לאבינו שבשמים וכעת גם דבר החשוב הזה נלקח מאיתנו, ויש הטועים אשר יאמרו מדוע נבטל מניינים בבתי כנסיות ואין צורך להשמע להוראות, אולם אינם צודקים כיון שאינו אלא מבט בכעסו של מלך מלכי המלכים מעין מאמר חז"ל לגבי מצוות סוכה, **במסכת סוכה דף כח ע"ב** למה הדבר דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו, ושפך לו קיתון על פניו. ומבארת הגמרא **בדף כט ע"א** דתניא שפך לו רבו קיתון על פניו, ואמר לו אי אפשי במושך. זאת ועוד רצון השי"ת הוא הנאמר בתורה אשר הורה לנו כי פיקוח נפש וכל חשש לפיקוח נפש חובתו של האדם לשמור את נפשו ודוחה את כל התורה כולה ומחללים עליו שבת ויום כיפור וקל וחומר תפילה בציבור דרבנן, כך שרצון השם אשר יצר את המצב הזה בעולם הוא בכדי שלא נתכנס ולא נתאסף לזעוק לפניו וזה יותר קשה מהכל ובמה וכיצד נושע, והרי אין ספק שעת צרה היא לעקב ורבים חללים הפילה וגם כל כלכלת העולם הכלל והפרט תמוטט הגם שעדיין לא מרגישים אבל כל בר דעת יתבונן ויחשוב שהתוצאות של המצב הזה הוות אסון ומי יסורנו. התשובה לכך אין ספק שזה מחבלי משיח ורצון השי"ת להכין אותנו לגאולה הקרובה יותר מתמיד ובניסן נגאלו ועתידיים להיגאל, ולזאת חשבתי שנלמד מפרשתנו את המסר של רצון השי"ת להתעורר בתשובה ולשבור את הכוחי ועוצם ידי והגאווה שהשתרשה בלב האנושות הן בביצור והתעצמות אמצעי לחימה והן בכלכלה והן במדע והטכנולוגיה ולהכניע את לב כל העולם עדי שברון לב, וכל זה בשביל ישראל היות והקב"ה משתוקק לבניו שנתעורר בתשובה ונתחזק בתפילה שתהיה מעומק הלב ולשאת עינינו לאבינו שבשמים ויושיענו במהרה בחסד וברחמים כאשר נבאר.

תכלית הקורבנות הכנעה ותשובה:

ובזה נבוא לביאור פרשתנו בהקדם שעלינו להתבונן מהו תוכן הקרבן אשר על ידו אפשר לכפר ולעשות נחת רוח לפני הי"ת, וכי כביכול הקב"ה משתמש בקרבן, וא"כ מה יועיל שהאדם מביא קרבן לכפר על עוונותיו, וכאשר אמר הנביא **ישעיהו פרק א (יא) למה לי רב זבחיכם יאמר יקוק שבעתי עלות אילים וחלב מריאים, ודם פרים וכבשים ועודדים לא חפצתי: אולם ידועים דברי הרמב"ן בפרשה אשר כתב וז"ל בויקרא פרק א פסוק ט בא"ד ויותר ראוי לשמוע הטעם שאומרים בהם, כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יביא קרבן, יסמוך ידיו עליו**

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו יו"ר ועדת סת"ם העולמית הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*ירושם נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאווה, והכרעים כנגד ידי ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי אבריו עכ"ל: **הראת לדעת** כי תכלית הקרבן הוא חרטת האדם ממעשיו הרעים והקרבן הוא אמצעי לעורר בקרבו חשבון הנפש ולהתבונן מה היה ראוי לעשות בו ועיי"ז יחזור בתשובה ויתקרב להשי"ת, ולכן נקרא בשם קרבן דהיינו להתקרב להשי"ת, ובזה הוא שנעשה נחת רוח לקב"ה, וכל זה רמזו בתיבה "מכס" שכל כוונת הקרבן אינו להקריב את הבהמה אלא צריך להקריב מכס היינו מהעצמיות שלכם ולוותר על התאוות והרצונות שבהן נכשל האדם בעבירות, וכן את מידותיו הרעות הגאווה שהיא שורש כל המידות הרעות שהן חלק ממנו, צריך את הכל להקריב אותן ולהשתמש בהן אך ורק לעשות רצון השי"ת ויקיים בגאווה ויגבה ליבו בדרכי השם וזהו הכוונה מכס. ולזאת אין הבדל בגודל הקרבן אלא כל אחד לפי יכולתו וקרבו העשיר שמביא בקר או העני שמביא קומץ סולת כאשר הדבר נעשה בהכנעת הלב וחזר בתשובה הכל עולה לריח ניחוח להשם, וזה שכתוב אצל העני ונפש וכו' היות והוא מקריב את נפשו ולא הסולת.

הרמז בתיבת אדם לענוה:

ובזה מיושב גם מדוע אמרה התורה אדם ולא איש, לרמז לנו כי בכדי להקריב קרבן צריך להדמות לאדם הראשון שלא שייך אצלו גאווה כי לא היה לו על מי להתגאות, והיינו שיכניע ליבו בהבאת הקרבן, וכמאמר דוד המלך **בתהלים פרק נא (יה) כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: (יט) זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:** הרי שבלי ענווה ושברון הלב אין שום ערך לקרבן. עוד כתבו המפרשים שהתורה רוצה לרמז בתיבת אדם ר"ת אברהם דוד משה ששלושתן אמרו לשון ענווה, **אברהם אמר** בבראשית פרק יח (כו) ויצן אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי **עפר ואפר:** דוד המלך אמר **בתהלים פרק כב (ז) ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: משה אמר** בשמות פרק טז (ז) ובקר וראיתם את פבוד יקנק בשמעו את תלנתיכם על יקנק ונחנו מה כי (תלנו) תלנינו עלינו: כך כל מקריב קרבן עליו להכניע עצמו ולחזור בתשובה.

כיצד קרנו פני משה מאל"ף זעירא:

ובזה יובן היטב שבוזה שמשה רבנו כתב ויקרא אות אל"ף קטנה בשארית הדיו קרנו פניו, היינו במידת הענווה שרצה להשוות עצמו לבלעם ולכתוב ויקר ורק השי"ת חיבו לכתוב ויקרא וכתבה עכ"פ קטנה, ובזה שהקטין עצמו זכה לקירון פניו, ולכן שפיר דווקא כאן נרמז דבר זה מפני שהתורה מדברת על קורבנות שעיקרן הוא הכנעת הלב וענווה.

למה פסלה התורה שאור ודבש:

אף גם זאת נבין היטב כל עניין שאור ודבש שהתורה אסרה להקריב למרות שתני בר קפרא שאם היה נותן דבש בקטורת לא היה אפשר לעמוד מפני ריחה, כיון שתכונת השאור הוא להתפחית את הבצק ואינו מראה את המציאות האמיתית שלו כך גם הדבש מגביר את הריח יותר מהטבעיות שלו, ונמצא שתכונה זו אינה משקפת את האמת אלא בדמיון בעל הגאווה שמגביה עצמו יותר ממה שהוא, ודבר זה מאוס לפני השי"ת, אלא אדרבא הכנעה ושיברון הלב הוא מה שחפץ השי"ת, ולזאת הכניסה התורה כאן את החמץ לרמז עניין זה בקורבנות.

מדוע אין קורבנות מהחיות:

אף גם זאת יובן מדוע התורה הגבילה את הקורבנות דווקא מבקר וצאן, בהיות ונפשם שפלה שאינם טורפים אלא אוכלים עשבים, לעומת החיות שהן אכזרים וטורפים אינם ראויים להביא מהן קרבן שכל תכליתו הכנעת הלב ויצריו.

התפילות במקום קורבנות:

והנה בזמננו שבעה"ר חרב ביהמ"ק ואין לנו כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו נתקנו התפילות במקום הקורבנות וכמאמר הנביא **הושע פרק יד (ג) קחו עמכם דברים ושובו אל יקנק, אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב, ונשלמה פרים שפתינו: ופרש"י הושע פרק יד** ונשלמה, פרים שהיה לנו להקריב לפניך, **נשלם אותם בריצוי דברי שפתינו:** וכן מבואר **במסכת ברכות דף כו ע"ב** רבי יהושע בן לוי אמר תפלות כנגד תמידין תקנום וכו'. **וכן פסק בשו"ע או"ח סימן צח ס"ד** התפלה היא במקום הקרבן, א' ולכן צריך לזהר שתהא דוגמת הקרבן בכוונה ולא יערב בה מחשבה אחרת, כמו מחשבה שפוסלת בקדשים, ב' ומעומד דומיא דעבודה, ג' קביעות מקום כמו הקורבנות, שכל אחד קבוע מקומו לשחיתתו ומתן דמיון, ד' { ושלא יחוץ דבר בינו לקיר, דומיא דקרבו שהחציצה פוסלת בינו לקיר, ה' { וראוי שיהיו לו מלבושים נאים מיוחדים לתפלה, כגון בגדי כהונה, וכו' עכ"ל.

רמז לתיקון מגיפת הקרנה הקרנה:

ומאחר שהתפילות נתקנו במקום הקורבנות לכן עיקר התפילה היא הכונה וההכנעה ובלעדי כונה הרי נאמר תפילה בלא כונה כגוף בלא נשמה. וכבר אמרו חז"ל **במסכת ברכות דף ו ע"ב** אמר ליה ההוא מרבנן לרב ביבי בר אבבי, ואמרי לה רב ביבי לרב נחמן בר יצחק מאי כרס זלת לבני אדם? אמר ליה אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן. ופרש"י דברים שעומדים ברומו של עולם, כגון תפלה, שעולה למעלה. אי לזאת על כל אדם להתבונן בבואו אל ביהמ"ס להתפלל שאינו בא לצאת י"ח המוטלת עליו, אלא העיקר הוא לצורך עצמו שהקב"ה ירחם עליו ויקבל תפילתו, וזה תלוי בו אם יבא בשברון לב ונמיכת קומה ובכפיפת ראש הקב"ה יחפוץ באותה תפילה, אבל אם התפילה היא לעול על האדם

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

והעיקר מתפלל לצאת י"ח בזה מאבד את כל ערך התפילה וטופחים לו על פניו. וזה הענין שנאמר במשנה בברכות ובאבות אל תעש תפילתך קבע אלא תחנונים. ולזה צריך האדם להתבונן ולדעת כל חלק בתפילה מדוע ניתקן ותועלתו להבין ולהשכיל את רצונו ובקשתו מלפני מלך מלכי המלכים, ולא העיקר שיקרא את המודפס בסידור שבזה מעוות כל תכלית התפילה. ומאחר והתפילה היא הקרבן אשר מכפר על האדם, ובעוונותינו כנראה שתפילותינו צריכים חיזוק ושיפור מאחר ואפילו באים לבית הכנסת ראשנו בל עימנו ויש מכשירים צמודים אשר מטרידים את האדם בתפילתו, ולזאת הקב"ה הביא עלינו את מגיפת הקורונה שהיא תכניע את ליבותנו ונשוב אל השם, ויש לרמז שמגיפת קורונה מרמזת על כך כאשר נכתוב קרנא בלי ווי"ן ועם אל"ף בסוף בגמטריה שני"א עה"כ שני"ב וכן קרבן בגמטריה שני"ב, ועוד כמה אופנים, או אותיות הקרבן הם בקרנה, והקב"ה תובע מאיתנו להכניע את ליבנו בקרנה בגלל שיש חיסרון בקרבן שלנו שזה התפילה. עבודה שבלב:

נמצינו למדים שעל האדם להתבונן ולחשוב בטרם מתפלל כחסידיים ראשונים שהיו שוהים שעה אחת בטרם יתפללו בכדי להתבונן שבעת הולך להביא קרבן להשי"ת בתפילתו ולכן מחוייב שתפילתו תדמה להקרבת הקרבן כמ"ש מרן השו"ע, ובתפילת שחרית מקריב תמיד של שחר, ובמנחה תמיד של בין הערביים, וערבית כמקריב את האברים, ומוספים כנגד קרבן מוסף, ויחשוב איזה קרבן הולך כעת להביא וכיצד צריך להביאו לפני השי"ת, וכיון שכן עלינו להתבונן שכל עיקר התפילה הוא הכנעת ליבו וחזרה בתשובה ולא עצם קריאת הסידור, ולכן התפילה נקראת עבודה שבלב וכמאמר חז"ל **במסכת תענית דף ב ע"א דתניא דברים י"א לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם**, איזו היא עבודה שהיא בלב הוי אומר זו תפלה. **וכך כתב הרמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א הלכה א**: והיינו שכל תוכן התפילה וכל עבודת השם שיש בתפילה הוא רק בלב ולא בפה במה שקורא את הנוסח בסידור, ולכן חובה על כל אדם לערוך חשבון נפש לפני שמתפלל מה רצונו לעשות בתפילה וכיצד יעמוד לפני הקב"ה, והרי הכל גלוי וידוע כמו שנאמר הנסתרות לשם אלוקיני ומה יחדש לפניו בתפילתו, ויותר מכך הקשו הראשונים הרי אם ח"ו יש גזירה עליו כיצד מבקש לבטלה וכי השי"ת אדם וינחם? אולם בהכרח כל הפתחון פה לביטול הגזירה עליו ולהטיב עימו, הוא מותנה בכך שעומד בשברון לב ובהכנעה לפניו ומתחנן על נפשו וחוזר בתשובה ובזה נהפך כאדם אחר שלא נגזר עליו אותה גזירה. וכאשר מצאנו בחזקיה המלך שכאשר בא אליו ישעיה הנביא ואמר לו **כי מת אתה, נאמר עליו ויסב פניו אל הקיר ויתפלל אל ה' מלאכים ב' כ**, ואמרו חז"ל **במסכת ברכות דף ו מאי קיר אמר ר' שמעון בן לקיש מקירות ליבו**, הרי שגם לאחר שנגזרה הגזירה ע"י התפילה האמיתית מקירות ליבו ככוונה ברגש וכו' נקרע גזר הדין על ידי התפילה והוסיפו לו חמש עשרה שנות חיים.

תפילה מעומק הלב:

מסופר על הגאון רבי מרדכי פרוגרמנסקי זצ"ל שנסע ברכבת, ולידו התישב יהודי בעל צורה. בשיחה שהתפתחה התברר שהוא שוחט ומוהל. שניהם היו שקועים בשיחה עד שלא הבחינו שהרכבת עברה את התחנה שהיו אמורים לרדת, השוחט היה הראשון שהבחין בכך ונחרד הן יום שישי היום, וכבר לא נוכל להספיק לשוב לביתנו לפני שבת, היכן נתאכסן, ומה נאכל? הרגיעו רבי מרדכי הרי נאמר (תהלים ל"ז) **"מה' מצעדי גבר כוונתי"** יהודי לעולם אינו טועה בדרכו. הרכבת עצרה בתחנה הבאה, והם ירדו ממנה. התעניינו, ונענו שבישוב זה מתגוררת משפחה יהודית אחת, יחד הלכו לאותו בית, כאשר ראה בעל הבית את הרבנים התרגש מאוד, ואמר ביום שישי שעבר נולד לי בן והיום הוא יום המילה, כל היום בכיתי והתפללתי שהקדוש ברוך הוא ישלח לי מוהל וסנדק הגון וב"ה זכיתי. (שאל אביך ויגדך). לקח גדול יש ללמוד מהמעשה הנ"ל, כאשר יהודי מתפלל מעומק לבו ובדמעות, אין מושג שלא תקובל תפילתו, שהרי אותו האיש שהתפלל ובכה מקירות לבו לקדוש ברוך הוא שישלח לו מוהל וסנדק הגון, ונשלח לו בהשגחה פרטית מוהל וסנדק עד ביתו.

כיצד נפקד אחרי תשע שנים:

מעשה באברך אחד מתושבי אופקים שעברו עליו כבר תשע שנים ועדיין לא נפקד צערו גדל מיום ליום עד שהחליט שהולך לקבל הבטחה מאדם גדול ולא יעזבונו עד שיבטיח לו שיזכה לזשי"ק, ערב אחד הלך לגאון ר' שמשון פינקוס זצ"ל ושפך את לבו על מצבו העגום ואמר לו איני עוזב את הרב עד שיבטיח לי ישועה, ענה לו ר' שמשון מי אני בכלל להבטיח דברים העומדים ברומו של עולם, האברך מתעקש בכל כוחו שאינו זז מכאן עד שיבטיח לו שיזכה לזשי"ק, רבי שמשון חשב לרגע אמר לו הרב בוא נוסעים נכנסו למכונית והרב התחיל לנסוע האברך לא הבין מה קורה לאן נוסעים בשעה כזאת כשחושך על פני הארץ, לפתע עצר הרב את רכבו, ור' שמשון אמר לאברך בבקשה תרד כאן, ואני אחזור בעוד חצי שעה, ובינתיים תשפוך את נפשך אל ה' בכל כוחך וה' יעזור, התחיל להתפלל בכל כוחו עד שר' שמשון חזר לאספו, האברך נכנס למכונית והרגיש שר' שמשון מסתכל לתוך ליבו האברך חיכה כבר שיגיד לו מזל טוב ויסע, אבל לא זאת היה תגובתו אלא אמר לו זוהי תפילה מעומק הלב ללא שום דמעות תחזור ועכשיו תתפלל כפי שלא התפללת בימים ואני אחזור בעוד עשרים דקות, ואכן התחיל להתפלל כפי שמעולם טרם התפלל הדמעות זלגו מעיניו ללא הפוגות, ר' שמשון חזר והפעם הסתכל עליו בפנים חדשות בחיוך ואמר לו כעת בטוח אני שתזכה לזשי"ק, וכך הווה לפקודת השנה נולדו לו תאומים.

למה הגיע הבחור עם מסוק צבאי לשיבה:

הובא בספר ווי העמודים פרשת ואתחנן סיפור הרה"ג רבי שלמה מילר שליט"א שסיפר לי ר"מ בישיבת ירוחם בא ותראה איך תפילה מעומק הלב מועילה ומיד, יום אחד אני עומד בישיבה בירוחם ופתאום שומעים מסוק נוחת לא הרחק מהישיבה, ואני רואה איך שמהמסוק יורד אחד הבחורים, חשבתי לעצמי שבחור זה שכבר היו חששות עליו שהוא קצת

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מתדרדר נהיה מקורב לצבא, והחלטתי שמחר נעלה בישיבת צוות את המקרה החמור, אך קודם צריך לשמוע מהבחור עצמו מה קרה, לאחר כמה שעות הבחור בעצמו בא לספר לי מה קרה, יצאתי מהישיבה כדי להתאוויר קצת במדבר שמסביב לישיבה התרחקתי קצת מהישיבה ופתאום אני מרגיש כאב ברגל, הסתכלתי וראיתי שנחתכתי ברגל ויורד לי דם, נסיתי לעצור את הדם אך ללא ההצלחה, התחלתי כבר להרגיש רע כאשר מסביבי לא נמצא אף נפש חיה, והבנתי שאם לא יקרה נס קרוב לוודאי שלא אצא חי מהמדבר, והתפללתי מעומק לבי להקב"ה אנה הושיעה נא אני בנך ותעזור לי אין לי אף אחד שיכול לעזור לי חוץ ממך, לא יאומן אבל דקה אחרי תפילתי מעומק הלב נוחת לא הרחק ממני מסוק צבאי, התחלתי לצעוק ולנופף לכיוונם ואכן אחד מהחיילים הבחין בי ורץ אלי הוא טיפל בי חבש לי את הרגל נתן לי לשתות כוס מים והעלה אותי למסוק, בדרך שאלתי אותם מה פתאום החליטו ככה לנחות במדבר השומם הזה ללא שום סיבה הגיונית, סיפר לי הטייס שהוא קיבל שיחת טלפון חשובה והיות ויש רעש גדול הוצרכתי לנחות בכדי להמשיך את השיחה, ואכן לקחו אותי והחזירו אותו למקומו. כך הגיע הבחור עם המסוק לישיבה.

באה לנו הישועה ובתוך כמה דקות תפילה אחת מעומק הלב למעלה מציפייתנו:

עוד מעשה סופר בספר ווי העמודים. השכן מעלי החליט לבנות ועל הדרך החלטנו להצטרף אליו ולעשות שיפוץ קטן בביתנו סיכמנו עם הקבלן של השכן שבדיוק בעוד חודש ביום ראשון העבודות מתחילות ונמשכות על פני חודשיים הכל סוכם בחוזה כתוב וחתום וניתן לרשותי חודש ימים למצוא מקום מגורים חלופי, התחלתי בחיפושים קדחתניים אחר דירה להשכרה לתקופת הבנייה, די מהר התברר לי כי למצוא דירה להשכרה עבור תקופה קצרה של חודשיים עד לגמר הבנייה אינו דבר של מה בכך מכיוון שבעלי הדירות מעדיפים דיירים קבועים ולא שווה להם להתעסק עם דייר זמני, מותש פיזית ונפשית הגעתי כבר למוצאי שבת כאשר אני יודע כי מחר מתחילים בעבודות ואני עדיין ללא קורת גג חלופית הלחץ הנפשי כבר היה בלתי נסבל מה לא עשיתי כדי למצוא דירה יצאתי לנשום אוויר והרגשתי שאני משתגע, לאחר מכן פתחתי בשיחה אמיתית מעומק ליבי הנשבר ואמרתי לבורא עולם אתה יודע כמה חפשתי דירה ולא מצאתי ומחר מגיע הקבלן להתחיל לעבוד כמסוכם כאשר התחייבתי כל יום שאדחה אותו אשלים עלויות פועלים ביוקר כמסוכם, אל תשכח שחוף ממני יש גם אשה וילדים שאני לא יכול להתעלל בהם, בבקשה תדאג אתה לדירה בדחיפות שהלוא אתה לא מוגבל, תוך כדי דיבור חלפה מחשבה בראשי הלוא בשבת ראיתי את הילדים של השכן חוזרים מבית הכנסת ופונים לכיוון רחוב אחר אולי הם עברו דירה, ואם כן אז בטח הוא חיפש הרבה דירות ואולי הוא מכיר דירה פנויה, תיכף התקשרתי לשכן ושאלתי אם באמת עברו דירה הוא ענה בחיוב, הסברתי לו את מצבי ושאלתי אם הוא מכיר דירה פנויה לחודשיים, הוא היה המום לחלוטין השתנק ולא הצליח לענות, שאלתי בדאגה אם הכל בסדר, הוא התאושש ואמר שהוא פשוט לא מעכל מה שקורה כאן, וסיפר עזבתי את הדירה שלי חודשיים לפני תום הסכם השכירות הודעתי מראש לבעל הנכס והוא מצידו אמר אותי זה לא מעניין בכלל אם אתה לא מוצא דייר חלופי אתה משלם לי את החודשיים האלו רק כשיגמר החוזה אחפש דייר בעצמי, נשארתי תקוע עם חודשיים שכירות על כלום מכסף שאין לי, ועכשיו אתה רוצה את הדירה לחודשיים, תיכף הוא הביא לי את המפתח ולא חדל להודות לי על הישועה שלו אני מצידי חסכתי הובלה כיוון שמדובר בדירה של שכן ונשארתי באותה סביבה צמוד לשיפוץ באופן שבאמת באמת רק בורא עולם יכול לסדר.

מזכר השכל:

אחר הדברים האלה ננסה להתבונן ברצון השי"ת בכל הגזירה הקשה שפוקדת את כל העולם וגם עם ישראל שכל מטרתה לשבור את גאוות העולם וביטחונו בעוצמתו ובכלכלתו שהכל מתמוטט מנגיף קטן ואין לאל ידם להושיע, אך הכל בשביל לעורר את עם ישראל בכדי להכין את ליבנו לקראת הגאולה ולהכניע את ליבנו, ולעשות חשבון נפש על תפילותנו אשר גם הן נפגעו מפאת המגיפה, בכדי שנתעורר שאין רצון השם בעולות וזבחים ולא בהליכה לבתי כנסיות ובתי מדרשות כאשר ליבנו בל עימנו, ולזאת הביא עלינו הקב"ה את הצרה הזאת להכניע את ליבנו בכדי שכל אחד יתפלל מעומק ליבו, ואף סגר עליהם המדבר כולם יושבים בביתם שיהיה להם זמן להתפלל מעומק הלב ובשברון לב, שזה עיקר רצון הבורא יתברך את שיברון לב האבן אשר לערנו כבר נשחק הרגש וההתעוררות בתפילה, וכאשר אמר **הנביא יחזקאל על עקבתא דמשיחא בפרק יא (יז) לְכֹן אֲמַר כְּהֵאמָר אֲדֹנָי יְקֹוֹק וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים וְאֶסַּפְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נִפְצַתֶם בָּהֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם אֶת־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: (יט) וְנִתַּתִּי לָהֶם לֶב אֶחָד וְרוּחַ חֵדָּשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי לֶב הָאֲבֹן מִבְּשָׂרָם וְנִתַּתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר: (כ) לְמַעַן בְּחַקְתִּי יִלְכּוּ וְאֶת־מִשְׁפָּטִי יִשְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אֶתֶם וְהִירָדִי לָעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: ועי"ז נזכה שתפילתנו יהיו כקרבן ניחוח לפני ה', ונזכה שיקויים בנו דברי הנביא **מִיכָה פֶּרֶק ז' (טו) כִּי־מִי צִאתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת: וכאשר בימי מצרים הפלה הקב"ה בין עם ישראל למצרים כן יפלה גם עתה בין ישראל לכל אומות העולם וירום קרנם של ישראל כמאמר הנביא **צפניה פֶּרֶק ג' (כ) בָּעֵת הַהִיא אֶבְיָא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבַּצְתִּי אֶתְכֶם בְּיָאֲתָן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהַלֵּל בְּכָל־עַמִּי הָאֶרֶץ בְּשׁוֹבִי אֶת־שְׁבוֹתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אֲמַר יְקֹוֹק: ויתרומם ויתעלה שמו של מלך המלכים וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון, לפניך השם יכרעו ויפולו ויקבלו כולם עול מלכותך, והיה השם למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד ותחזינה עינינו בשובך לציון בקרוב בחדס וברחמים ובנין בהמ"ק ב"ב אכ"י"ר.******

החותם בברכת חודש טוב ושבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
הצב"י מרדכי מלכא